గురుస్సాక్షాత్ పరంబ్రహ్మః?

— రాజ్యలక్ష్మి కొలాస్కర్

దగ్గరగా వేసివున్న హాస్టల్ గదితలుపుల్ని నెట్టుకుని తుఫానులా ప్రవేశించి తన మంచంమీద పడింది ప్రమీల. ఉలిక్కిపడి తలెత్తి చూసిన శైలజ ప్రమీల అవతారం చూసి ఆశ్చర్యపోయింది. ముఖం నిండా స్వేద బిందువులు. ఆయాసంతో రొప్పుతోంది పరుగెట్టుకొచ్చినట్లు. "ఏమయింది" అని శైలజ అడగబోతుండగానే ప్రమీల తిట్లవర్షం లంకించుకుంది. దౌర్భాగ్యుడు, వెధవ, దరిద్రుడు ... ఏనాడో మరిచిపోయాననుకున్న అచ్చతెలుగు దూషణలన్నీ ప్రమీల నోట్లోంచి శరపరంపరలా వచ్చేస్తున్నాయి. శైలజకి ఏమీ అర్థం కావటంలేదు. అయినా ప్రమీల ఆవేశం సంగతి తెలిసివున్నదే కనుక మరీ కంగారుపడలేదు. నిమ్మగా అంది –'ముందు విషయం చెప్పేదువు! ఎవరా దురదృష్టవంతుడు ?'

ఇంకా రొప్పుతూనే చెప్పింది. "ఇంకెవరూ! ఆ శేషాచలం వెధవే! వాడివేషాల గురించి నీకు చాలా

రోజులనుంచీ చెప్తూనే ఉన్నాను కదా! ఇన్నాళ్ళూ మాటలతో సరిపెట్టాడు. ఈ రోజు కార్యరంగంలోకి దిగినాడు."

"ఆ ..." ఊహించలేనంత ఆశ్చర్యం, అపనమ్మకం శైలజ కొద్దిగా తెరిచిన నోరు, విచ్చుకున్న కళ్ళు స్పష్టం చేస్తున్నాయి. గబుక్కున కుర్చీలోంచి లేచివచ్చి ప్రమీల చెయ్యి పట్టుకుంది.

"నిజంగానా ?"

"ఆహా! నేనిక్కడ నీ ముందు కూర్చున్నంత నిజంగా."

"మరి ... మరి ..."

"ఎలా తప్పించుకున్నానంటావు! నేనపుడు ఇవాక్యులేషన్ ఛాంబర్‌లో ఉన్నాను. నా చేతిలో ఎర్రగా కాలిన ఇవాక్యులేషన్ రాడ్ వుంది. దాన్ని వాడి ముఖాని కంటించి, వాడు డామేజి ఎస్సెస్ చేసుకుంటుంటే నేను పరుగెత్తుకొచ్చేశాను."

జరిగింది చెబుతుంటే, ఆ దృశ్యం కళ్ళలో మెదిలి ప్రమీల ఒక్కసారి ఆపాదమస్తకం వణికింది. ఆ ప్రకంపనలో భయం, అసహ్యం, కోపం, జుగుప్స. స్వతహాగా ప్రమీల చాలా ధైర్యను రాలయినా ఆ సంఘటన ఆమెను బాగా కదిలించింది. చాలాసేపటి వరకు శైలజకి ఏమనటానికి తోచలేదు. కర్తవ్య విమూఢురాలిలా అలాగే నించుంది.

ప్రమీల కూడా తీవ్రంగా ఆలోచిస్తోంది. చివరికి శైలజే అడిగింది. "మరేం చెయ్యాలను కుంటున్నావు ? రిజైన్ చేద్దామనా ?"

శైలజ చెయ్యి తనమీద నుంచి తీసేస్తూ లేచి నిల్చుని చెప్పులు వేసుకుంది. "లేదే! నేను రిజైన్ చెయ్యటం వల్ల తప్పు వాది కాకపోయినా నేను నష్టపోతున్నాను. పారిపోతున్నాను. వీడికి తగిన గుణపాఠం నేర్పాలి. ఈ రోజు అదృష్టవశాత్తు నేను తప్పించుకున్నాను. రేపు నా స్థానంలో వచ్చే అమ్మాయి తప్పించుకోగలదని నమ్మకమేమిటి ? డైరెక్టర దగ్గరకెళ్లి చెప్తాను రిటెన్ కంప్లెయింట్ ఇస్తాను."

కదిలిపోతున్న ప్రమీలను చూస్తూ అలాగే నిల్చుంది శైలజ. ఆమెకు ప్రమీల ధైర్యాన్ని అభినందించాలో లేక ఆమె ఆశయ సాధనలో ఎదుర్కోబోయే కష్టాల పరంపరను తలుచుకుని విచారించాలో తెలియటం లేదామెకి.

ప్రమీల, శైలజ రూమ్మేట్స్. ఈ హాస్టల "ఇన్స్టిట్యూట్ ఫర్ అడ్వాన్స్‌డ్ స్టడీస్ ఇన్ సైన్స్" అనే విజ్ఞాన పరిశోధనా సంస్థకి చెందింది. ఇక్కడ కేవలం పోస్టుగ్రాడ్యుయేట్ కోర్సులు,రిసెర్చి మాత్రం వున్నాయి. ప్రమీల మైక్రోబయాలజీలో రిసెర్చి చేస్తుంటే శైలజ కెమిస్ట్రీలో రిసెర్చి చేస్తోంది.

ప్రమీల తల్లితండ్రులు విజయవాడలోవున్నారు. ప్రమీల విశాఖపట్నంలో యమ్. యస్‌సి. చదివింది ఫస్ట్‌రాంక్‌లో పాసయ్యింది. ఆమె ఎక్కడ చదివినా, బ్రిలియంట్ గర్ల్ అనే బిరుదు ఆమె ప్రయత్నం లేకుండానే వచ్చేసేది. రిసెర్చికి హైదరాబాదులోని ఈ ఇన్స్టిట్యూట్‌కి వచ్చేసింది. ఇక్కడ అడ్మిషన్ దొరకటం చాలా కష్టం. కాంపిటీషన్ ఎక్కువ. ఎంట్రెన్స్ పరీక్ష, ఇంటర్వ్యూ చాలా కఠినంగా వుంటాయి. దేశం నలుమూలల నుంచి అభ్యర్థులుంటారు. కాని సెలెక్టెడ్ లిస్టులో మొదటి పేరు ప్రమీలదే! అత్యుత్సాహంతో రిసెర్చి మొదలు పెట్టింది. లేవ్యర్‌కి వేక్సిన్ కనిపెట్టాలని మానవ చరిత్రలో, సైన్సులో తనపేరు చిరస్థాయిగా నిలిచిపోవాలి, పాశ్చర్, జొనాస్‌సాక్, మాడమ్‌క్యూరీ వంటివాళ్ళ జాబితాలో తనపేరు చేరాలని ఆమె ఆశయాలు. సాధించగలననే నమ్మకం, పట్టుదల కూడా ఉన్నాయామెలో.

కాని చేరిన సంవత్సరంన్నరకంతా ఆమె ఉత్సాహం నీరుకారిపోసాగింది. ఎప్పటికప్పుడు అక్కడ రిసెర్చి కంటిన్యూ చెయ్యడానికి మనసు ఎదురు తిరుగుతుంటే ఎలాగోలా సమాధాన పెట్టుకుంటూ వస్తోంది. దీనికి కారణభూతుడు ప్రమీల రిసెర్చిగైడు ప్రొఫెసర్ శేషాచలం. అతనికి వర్కుపరంగా మంచి ఖ్యాతి వుంది. వయసు సుమారుగా యాభై సంవత్సరాలుంటుంది. అతనికి విపరీతమైన స్త్రీవ్యామోహం. పెళ్ళయిన నాలుగేళ్ళకే అతని భార్య, అతని స్త్రీలోలత్వాన్ని భరించలేక డైవోర్సు ఇచ్చేసింది. ఆమె వెళ్ళిపోయిన దగ్గర్నుంచీ శేషాచలం మరింత విజృంభించేడు. ప్రమీల జాయిన్ అవటానికి కొంచెం ముందుగా రీసెర్చ్ సబ్మిట్‌చేసి ఫారిన్ వెళ్ళిపోయిన షీలాని, వచ్చిన కొత్తలోనే అనేక విధాలుగా బెదిరించి లొంగదీసుకున్నాడు. నాలుగు సంవత్సరాలు అతని అవసరాలన్నీ నిరాఘాటంగా తీరిపోయాయి. వీళ్ళ వ్యవహారం క్రమక్రమంగా ఇన్స్టిట్యూట్ మొత్తం తెలిసిపోయింది. శేషాచలాన్ని వేలెత్తిచూపే దమ్ములు ఎవరికీ లేవు. ఇంక షీలా తనని తాను అందరి మాటిపోటీ మాటలబారినుండి తప్పించుకోవటానికి అగ్రెసివ్‌నెస్‌ని కవచంగా ధరించటం నేర్చుకుంది. అందరితోనూ కరుస్తున్నట్లు మాట్లాడేది. థీసిస్ సబ్మిట్ చేసిన వెంటనే ఫారిన్ వెళ్ళిపోయింది, అక్కడే స్థిరపడిపోవడానిక్కి. ఇండియాలో ఏ మూల వున్నా ఇన్స్టిట్యూట్ ముఖాలు కన్పిస్తూనే వుంటాయి. అందుకే ఆమెకు ఇండియాలో వుండటానికి ముఖం చెల్లలేదు. కేవలం శేషాచలం పుణ్యమాని. ఆమె ఆత్మీయులందరికీ దూరంగా వెళ్ళిపోయింది.

షీలా వెళ్ళిపోవటంతో ఒడ్డునపడిన చేపలా కొట్టుకుంటున్న శేషాచలానికి ప్రమీల దైవం పంపిన కానుకలా కన్పించింది

శేషాచలం స్వభావం అందరికీ తెల్సినా ప్రమీలకి ఎవళ్ళు ఒక్కమాట చెప్పలేదు అతని వ్యసనం గురించి. ప్రమీల అడగలేదనికాదు. జాయినయ్యేముందు చాలామంది సీనియర్సు దగ్గరకెళ్ళి వాళ్ళ కౌన్సిల్ తీసుకుంది. అందరూ అతని అకడెమిక్‌వర్కు గురించి చెపుతారు తప్ప ...

అసలు ప్రతివ్యక్తిలోనూ ఎంతో కొంత పైశాచిక ప్రవృత్తి నిబిడీకృతమై వుంటుందేమో! ప్రమీల అనబడే మేకకు తాను వధ్యస్థానానికి కోరి

గురు సాక్షాత్ పరబ్రహ్మః?

వెళ్తున్నానని తెలియదు. చుట్టువున్న వాళ్ళకు తెలుసుకాని వాళ్ళు చెప్పరు. తీరా వెళ్ళినతరువాత మేక ప్రాణభయంతో గిజగిజలాడుతుంటే గిలిగిలి కొట్టుకుంటుంటే వినోదించవచ్చు అనుకుంటారు.

ప్రమీల చురుకు, చలాకీతనం శేషాచలం కోరికలకు ఆజ్యంపోసేవి. ఆమెవర్కులో కొంచెం వెంటాడుకోగానే సామ దాన భేద దండోపాయాలు ఒకటొకటిగా ప్రయోగించటం మొదలుపెట్టాడు. ప్రమీలకి ముందు భయం అసహ్యం తరువాత మొండితనం కలిగాయి. ఒక్కోసారి వేరేచోటికి వెళ్ళిపోదామా అనుకునేది. కాని ఇక్కడున్నన్ని పరికరాలు, సదుపాయాలు దేశంలో మరెక్కడాలేవు. అదీకాక కెరియర్‌లో ఒక్కసారి బ్రేక్‌పడిందంటే ఉత్సాహం చచ్చిపోతుంది. తన జాగ్రత్తలో తనుంటే సరి అనుకుంది. లాబ్‌లో అందరికంటె తనతో స్నేహంగా, సహాయకరంగా వుండే సీనియర్ రమణ మూర్తితో తన అవస్థ చెప్పుకుంది. రోజూ అతని వర్కు అయిపోయినా, లాబ్‌లో అందరూ వెళ్ళిపోయినా, తనపని అయ్యేవరకు ఏదో ఒకపని చేస్తున్నట్లు నటిస్తూ తనకు రక్షణగా వుండమని ప్రాధేయపడింది. రమణమూర్తి, తను ఆమెకు సహనీడలా వుంటాననీ నిర్భయంగా వుండమని మాటిచ్చాడు.

ఈమధ్యన శేషాచలం ప్రమీలకి ఏదో ఒకవర్కు పురమాయిస్తూ సాయంత్రం పూట చాలాసేపటి వరకు ప్రమీలని లాబ్‌లోనే ఉంచెయ్యాలని చూస్తున్నాడు. అతని ఉద్దేశ్యం గ్రహించిన ప్రమీలకి మూర్తి అభయంతో నిశ్చింత ఏర్పడింది. ఇంకో రెండేళ్ళు కష్టపడితే అయిపోతుంది. మూర్తి వెళ్ళిపోయాక ఇంకోళ్ళని బ్రతిమాలుకుంటుంది. లాబ్‌లో మూర్తి, రూమ్‌లో శైలజ సాంత్వన వచనాలతో ప్రమీలకి చాలావరకు భయం తగ్గింది.

ప్రమీలకి మూర్తి గొడుగులా నిలవటం శేషాచలం గమనించాడు. అతనికి ఒంటికి కారం రాసుకున్నట్లయింది. మూర్తిమీద పళ్ళు పటపట లాడించుకున్నాడు. సమయం కోసం చూస్తున్నాడు

ఆ రోజు మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటవుతోంది లాబ్‌లో మిగిలిన స్టూడెంట్సంతా వెళ్ళిపోయారు ప్రమీల ఇవాక్యులేషన్ ఛేంబర్‌లోవుంది. భోజనానికి వెళ్ళటానికి మూర్తి ప్రమీల కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. శేషాచలం ఇదే సమయమనుకున్నాడు. మూర్తి ని పిల్చి కేంటీన్‌కి వెళ్ళి భోజనం తీసుకు రమ్మన్నాడు. ఈ సమయంలో కేంటీన్‌లో చాలా రష్‌గా వుంటుంది. భోజనం పాక్ చేయించేసరికి కనీసం పావుగంట. నడిచి వెళ్ళటానికి రావటానికి ఇంకో పావుగంట.

శేషాచలం తన దగ్గర రిసెర్చి చేస్తున్న స్టూడెంట్లందరూ తనకి ఇన్స్టిట్యూట్ ప్రొవైడ్ చేసే జీతం బత్తెంలేని సేవకులనుకుంటాడు. వాళ్ళతో నానా చాకిరీ చేయించుకుంటాడు. కాంటీన్ నుంచి తనకోసం లాబ్‌కి కాఫీ, టిఫిన్, భోజనం వాళ్ళే చేరెయ్యాలి. అతనికి ఎవరైనా అతిధులు వస్తే వీళ్ళే తమ స్వంత ఖర్చుమీద వాళ్ళని నగర దర్శనం చేయించాలి. అతనెక్కడ క్యాంపు వెళ్ళాల్సి వస్తే స్టూడెంట్సే టికెట్ బుక్‌చేసి, అతని లగేజి మోసుకెళ్ళి ట్రెయిన్‌లో పెట్టాలి. భార్యవున్న రోజుల్లో ఇంట్లోకి కూరగాయలు తేవటం, పిల్లల్ని స్కూలుకి తీసుకెళ్ళి తీసుకురావటం...ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే స్టూడెంట్సుకి ఆత్మాభిమానం వుండ కూడదు. వుందో, అతను సంవత్సరాల తరబడి అలా రిసెర్చి చేస్తూనే వుంటాడు.

మూర్తి ముందు కాంటీన్‌కెళ్ళడానికి సందేహించాడు. అయినా తప్పదు. ఇంకో అయిదునిమిషాల్లో ప్రమీల పని అయ్యి వెళ్ళిపోతుంది. మిట్టమధ్యాహ్నం ఏం చేస్తాడులే అని సమాధానపడి బయలుదేరాడు.

మూర్తి లాబ్ దాటగానే శేషాచలం పిల్లిలా రూమ్ తలుపు తెరుచుకుని వెళ్ళి వెనుక నుంచి ప్రమీలను తన కబంధ హస్తాల్లో బిగించాడు. ఆ రూమ్‌లో కంటామినేషన్‌కి అవకాశం లేకుండా కిటికీలు వెంటిలేటర్లు ఏమీ ఉండవు. తలుపు తప్ప వేరే గాలిదూరే సందుండదు. ఆ గదిలో ఏం జరుగుతున్నా బయటవాళ్ళకి ఈషణ్మాత్రం తెలియ రాదు.

ప్రమీల ఒక్కక్షణం భయంతో బిగుసుకుపోయింది. ఆమె కుడిచేతిలో ఇవాక్యులేషన్ రాడ్ ఇంకా బున్సెన్ బర్నర్ ఫ్లేమ్‌లా కాలుతూనే ఉంది. సమయస్ఫూర్తితో తనని తాను రక్షించుకుని బయటపడింది.

*   *   *

డైరెక్టరుతో ప్రమీల ఇంటర్వ్యూ ఆమె ఆవేశాన్ని ఉక్రోషాన్ని, పదింతలు పెంచింది. ఆమె చెప్పిందంత విని డైరెక్టరు నిదానంగా అన్నాడు – "నాకు తోచిన పరిష్కారం నువ్వు ఇక్కడ నుంచి రిజైన్ చేసెయ్యటం. నీకు ఏదైనా యూనివర్సిటీలో అడ్మిషన్ దొరికేట్టు నేను చూస్తాను."

ప్రమీలకి ఒళ్ళు మండిపోయింది. బోడిసలహా అనుకుంది. కొంచెం దురుసుగానే అంది. "సర్ నాకు ఎక్కడ అడ్మిషన్ కావాలన్నా ఎవరి సహాయం అక్కర్లేదు. నా మెరిట్ చాలు. కాని ప్రొఫెసర్ ఘోరమైన ప్రవర్తనకు మీరు బాధ్యతగల డైరెక్టరుగా అతన్ని శిక్షించలేరా? నా తప్పేమీ లేకపోయినా నేరస్తురాలిలా నేను చోటు విడిచి పారిపోవాలా?"

డైరెక్టరు కొంచెం గొంతుపెంచిఅన్నాడు – "చూడు మిస్ ప్రమీలా! మీ యువతరానికిఆవేశమేకాని ఆలోచనలేదు. నేను అతనిపై యాక్షన్ తీసుకోవటానికి కేవలం నీ మాట ఆధారం చేసుకోవాలి ఏ విధమైన సాక్ష్యంలేదు. నువు నిజంచెప్తున్నావని నమ్మకం ఏమిటి?"

ప్రమీల అవాక్కయిపోయింది "సర్ ఏ ఆడపిల్లా తన శీలానికి సంబంధించిన విషయంలో అబద్ధపు న్యాయాన్ని ఆశించదు, అడగదు"

"మిస్ ప్రమీలా! వాదనలు అనవసరం. అతనిపై ఏ విధమైన చర్యతీసుకోవటం అసంభవం వేరేచోట చేరాలనుకుంటే నా సహాయం ఎప్పుడూ వుంటుంది. లేదంటే ఇక్కడే వేరే గైడుతో నీ వర్కు కంటిన్యూ చెయ్యి. ఇంక నువ్వెళ్ళచ్చు"

నిలువెల్లా మండుతూ బయటకొచ్చింది ప్రమీల. సరాసరి లాబ్‌కెళ్ళింది. అక్కడ శేషాచలం

లేదు. కాలినగాయానికి, దెబ్బతిన్న అహానికి సపర్యలు చేసుకుంటున్నాడు. మూర్తితో విషయమంతా చెప్పింది. అతను నిర్ఘాంతపోయాడు. ప్రమీల తను ఏంచేయదల్చుకుందో కూడా చెప్పింది. దానికి మూర్తి హృదయపూర్వకంగా ఆమోదించాడు. ప్రమీలకి ఆవేశం, ఉక్రోషం వీటివెనుక ఆలోచన మరుగుపడిపోయింది. తన నిర్ణయం యొక్క పర్యవసానం ఎలావుంటుందో ఆమెకు ఏ మాత్రం తెలియటంలేదు.

మూర్తి ప్రమీలకల్సి స్టూడెంట్స్‌యూనియన్ ప్రెసిడెంట్‌ని, సెక్రెటరీని కలవటానికి బయలు దేరారు. వాళ్ళు విషయమంతావిని ప్రమీలని హాస్టల్‌కి పంపేశారు. ఇంకో అరగంటలో మహా రణ్యంలో దావానలంలా ఈ వార్త ప్రాకిపోయింది. సమ్మెకి పిలుపు నివ్వబడింది. సమావేశాలు, చర్చలు. సాయంత్రానికల్లా గోడలనిండా పోస్టర్లు వెలిశాయి.

"శేషాచలాన్ని డిస్మిస్ చెయ్యాలి"

"కామపిశాచి శేషాచలం ముర్దాబాద్"

"దయచేసి చేరండి! ఇచ్చట మానభంగములలో శిక్షణ ఇవ్వబడును."

"అమ్మాయిలూ ! బివేర్ ఆఫ్ శేషాచలం"

"ఇక్కడ శేషాచలం వున్నాడు జాగ్రత్త" ఇంకా ఎన్నెన్నో ! శేషాచలం గడ్డిబొమ్మ కాంపస్ అంతా ఊరేగించి తగలెట్టారు. చివరికి వాడి నోటితోటే నిజం చెప్పిద్దాం పదమంటూ శేషాచలం ఇంటికి పెద్దగుంపు బయల్దేరింది. మహాదూకుడుగా వెళ్ళినవాళ్ళని తాళంకప్ప వెక్కిరించింది. విద్యార్థుల స్వభావాన్ని కాచి వడబోశాడు. ఆనోట ఈనోట వార్త అతనివరకు పాకగానే ఓ చిన్న సూట్‌కేస్ తీసుకుని పరారైపోయాడు. నిరుత్సాహంతో వెనక్కి మళ్ళారు.

మర్నాడు విద్యార్థులంతా కలిసి డైరెక్టరు ఛాంబర్స్ చుట్టూ చతికిలబడిపోయి ఘెరావ్ మొదలు పెట్టారు. శేషాచలాన్ని సస్పెండుచేస్తే తప్ప కదలమన్నారు

తొంభైశాతం విద్యార్థులకి సమ్మె అనగానే ఎక్కడలేని ఉత్సాహం. కాని ఆ సమ్మెకు మూలమైన కారణానికి నిజమైన సానుభూతి వుంటుందా అనేది అనుమానాస్పదమే ! అక్కడున్న గుంపులో చాలమంది నోట సమ్మెకు దారితీసిన సంఘటనపై

గురు సాక్షాత్ పరబ్రహ్మః?

వెకిలిగా వ్యాఖ్యానాలు, హాసపరిహాసాలు వినవస్తు న్నాయి. ఇవన్నీ విని భరించలేక, ఎదిరించలేక మూర్తి హాస్టలుకు వెళ్ళిపోయాడు.

ఎక్కడచూసినా విలేఖరులు. తమను వాళ్ళు అడగటమే మహాభాగ్యంగా భావించి, విద్యార్థు లందరూ తలొక కథ తమకు తోచిన విధంగా చెప్పేస్తున్నారు.

ఉపాధ్యాయ వర్గంలో ఎన్నడూ పొరపాటున కూడా కన్పడని సమైక్యత ఒక్కసారి విజృంభిం చింది. శేషాచలానికేదో విపరీతమైన అన్యాయం జరిగిపోతున్నట్లు భావించారు. "ఆ అమ్మాయి నిజం చెప్తోందని నమ్మకం ఏమిటి? ఈ రోజు ఇలా శేషాచలానికైంది రేపు మనకవుతుందని" ఒకరంటే,

"బజారు మనుషులందరూ రిసెర్చి కొస్తే ఇలాగే వుంటుంది" అని మరో ప్రబుద్ధుడు. ఈయనకి ఇద్దరు కూతుళ్ళు. కాలేజీలో చదువు తున్నారు. వాళ్ళల్లో ఒకళ్ళకి ఇలాంటి అవస్థపడితే! తన కూతురినీ బజారుదని మరెవరైనా అంటే ఆయన భావాలు ఎలా వుంటాయో ?

వీళ్ళంతా కదిలి ఘెరావ్ చేస్తున్న విద్యార్థుల దగ్గరకి బయల్దేరారు. ఒక్కొక్కళ్ళుగా విడిపోయి విద్యార్థులలో కలిసిపోయి మంతనాలు మొదలెట్టారు. కొంచెం పిరికి మనస్తత్వం ఉన్న విద్యార్థుల్ని ఒక్కొక్కళ్ళని గుంపు కవతలకి తీసుకుపోయి "నీకు పాసయి ఇన్స్టిట్యూట్ వదిలి వెళ్ళాలని లేదా ఏమిటి?" "నీకు మంచి గ్రేడ్సుమీద ఏ మాత్రం ఆశ లేనట్టుందే" "ఏమోయ్ ! నీకు డిగ్రీ వద్దేమిటి ?" ఇలా పిచ్చుకలమీద బ్రహ్మాస్త్రాలు ప్రయోగింపబడు తుంటే నెమ్మది నెమ్మదిగా గుంపు పలచబడ సాగింది. సాయంత్రానికి చాలామంది నీరసంతో వెళిపోతున్నారు.

సమయం పక్వమైందనుకుని డైరెక్టరు బయటికొచ్చాడు. ఒక్కసారి నినాదాలు మారు మ్రోగాయి. అవి కొంచెం అణిగాక మాట్లాడటం మొదలుపెట్టాడాయన. "మీరు ఆవేశం లేకుండా నా మాటలు వినాల్సిందిగా విన్నవించుకుంటున్నాను. దోషులని శిక్షించాలని, నాకూ వుంది. కాని ఆ శిక్షించే విధానం నా పొజిషన్‌కే ప్రమాదం లేకుండా వుండాలి కదా ! శేషాచలం తప్పక సస్పెండు చేయ బడతాడు. కాని దానికి ముందు ప్రైమాఫేసీ కేసు ఎస్టాబ్లిష్ చేయవలసి వుంటుంది. దానికి కొంత కాలం పడుతుంది.

విద్యార్థులలో తర్జన భర్జనలు మొదలయ్యాయి. ఆఖరికి విద్యార్థి నాయకుడు ముందుకి వచ్చి అన్నాడు "సర్ ! అదేదో జరిగేవరకు మేము సమ్మె కొనసాగిస్తాం."

"అది మీ యిష్టం" డైరెక్టరు అన్నాడు.

మర్నాడు ఇన్స్టిట్యూట్ నిరవధికంగా మూసి వేయబడిందని పేపరు ద్వారా ప్రకటించారు. హాస్టల్సు మూసివేయబడ్డాయి.

వివిధ వార్తాపత్రికలు వివిధ రకాల మసాలాలతో ఈ వార్తను ప్రచురించేయి. "ప్రొఫెసరుచే రిసెర్చి విద్యార్థిని మానభంగం" అని ఒకటి. "ఇన్స్టిట్యూట్‌లో ఇటువంటివి అతి సామాన్యమైన సంఘటనలని" మరొకటి. ఇవన్నీ చదవగానే, చదువు కుంటున్న ఆడపిల్లల తల్లితండ్రులు ఏమైన తమ కూతుర్ని ఆ ఇన్స్టిట్యూట్‌కి పంపించకూడదని నిర్ణయించుకుంటే, పెళ్ళికి సన్నద్ధులవుతున్న బ్రహ్మచారులు ఆ ఇన్స్టిట్యూట్‌లో చదివిన, చదువు కుంటున్న అమ్మాయిల్ని ఎట్టిపరిస్థితులలోనూ పెళ్ళి చేసుకోకూడదని తీర్మానించేసుకున్నారు.

అందరితోపాటు ప్రమీల కూడ ఇంటికి వెళ్ళి పోయింది. ప్రమీల చెప్పిందంతా వినేసరికి ఆమె తల్లితండ్రులకి మతిపోయింది. పేపర్లలో చదివి "ఎవరో పాపం ఆ అమ్మాయి" అనుకుంటున్నారు. తెలిసేసరికి వాళ్ళ అవస్థ వర్ణనాతీతం. తల్లి ఏడుస్తూ కూర్చుంది ... తండ్రి ప్రమీలని కొట్టి నంత పనిచేశాడు. తెగతిట్టాడు.

"ఇన్నాళ్ళుగా వాడు నీ వెంటబడుతుంటే ఎప్పుడో మానెయ్యాల్సింది. నీకు రీసెర్చి చెయ్యా లంటే ఇంకో స్థలమే దొరకలేదా ? దేశం గొడ్డు బోయిందా ? పోనీ అయిందేదో అయింది. మానం దక్కింది చాలని మూటాముల్లె సర్దుకుని వచ్చెయ్యక ఇలా వీధికెక్కుతావే ? ఇక్కడ అమ్మ, అయ్య అఘోరించిపోతారని జ్ఞానం లేకపోయిందా నీకు ? ఇంక మీ ఇద్దరికీ ఈ జన్మలో పెళ్ళిళ్ళవుతాయా ? కూతురివై పుట్టి శత్రువుగా సాధిస్తున్నావే" ఇంకా ఎన్నెన్నో.

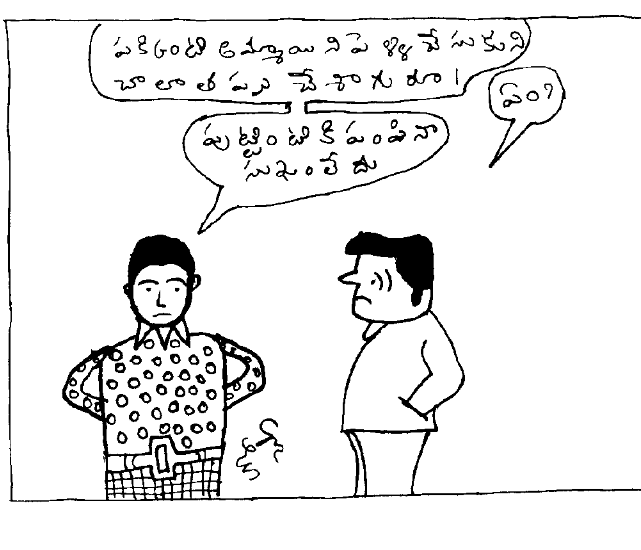

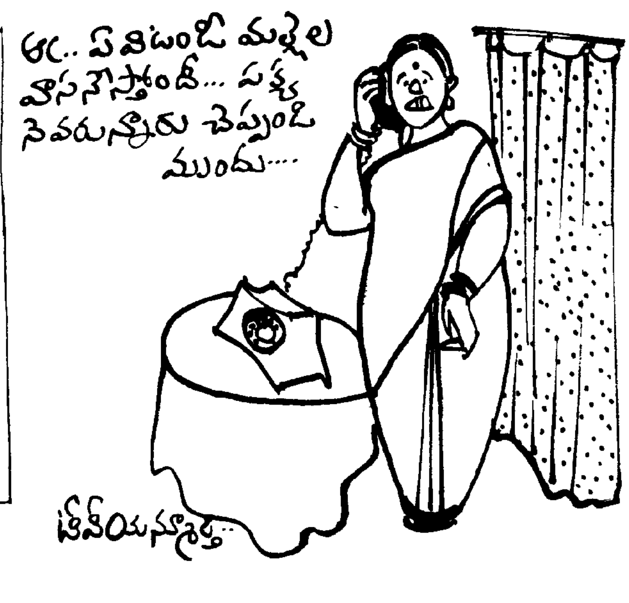

తల్లి ఆవేదన, తండ్రి నిరాదరణ, చెల్లెలి ముభావం వీటన్నిటితో ప్రమీలకు రోజు గడవటం దుర్భరంగా ఉంది.

డైరెక్టరు "వన్‌మాన్ ఎంక్వైరీ కమీషన్"ని నియమించాడు. ఆయన దగ్గర్నుండి ప్రమీలకు పిలుపు వచ్చినపుడు తండ్రి ససేమిరా వెళ్ళనివ్వలేదు. శైలజ వెళ్ళి, ప్రమీల తనతో ఆర్నెల్లుగా శేషాచలం తనని లొంగిపొమ్మని ఒత్తిడిచెయ్యటం గురించి చెప్తోందని వివరించింది. మూర్తి ఏమనుకున్నాడో, శేషాచలంమీద ఎన్నాళ్ళుగానో పేరుకుంటున్న ద్వేషమంతా కక్కేశాడు. ప్రమీల స్వభావం గురించి, శేషాచలం లీలల గురించి, ఆఖరికి షీలాని ఎలా లొంగదీసుకున్నదీ అన్నీ వ్రాతపూర్వకంగా స్టేట్‌మెంట్ ఇచ్చాడు.

ఇంక శేషాచలం పోలీసు బందోబస్తుతో ఎంక్వైరీ కమీషన్‌వారికి స్టేట్‌మెంట్ ఇవ్వటానికి వచ్చాడు. అతను అందమైన కథ అల్లి చెప్పాడు. వివిధ వార మాస పత్రికల ద్వారా ఆ కథని ప్రచారం చేశాడుకూడా. అదేమంటే, ప్రమీల రమణమూర్తి ప్రేమించుకున్నారట. లాబ్‌లోనే బాహాటంగా సరస సల్లాపాలాడుతుంటే తను సహించలేక వారించినందుకు, ఇద్దరూ కూడబలుక్కుని తనమీద అల్లరి చేశారట. తనదగ్గర రిసెర్చి చేస్తున్న మరో స్టూడెంటుని భయపెట్టి అదే కథనాన్ని వల్లె వేయించాడు. ఇంకా ఇలా అన్నాడు. "నాకు స్త్రీ సుఖం కావాలంటే డబ్బు పారేసి కావల్సిన అందం కొనుక్కోగలను. ఏం మెరిసిపోతోందని ఈ అమ్మాయి వడగాలి ?"

ఎలాగైతేనేం ? శేషాచలం సస్పెండ్ చేయబడ్డాడు. ఇన్‌స్టిట్యూట్‌యథాప్రకారం మొదలయింది. కేసుని వివరంగా విచారణ చేసి తగిన శిక్ష విధించటానికి ఎక్కువ సభ్యులతో మరో ఎంక్వైరీ కమీషన్ త్వరలో ఏర్పాటు చేయబడుతుందని డైరెక్టరు ప్రకటించాడు. త్వరలో అంటే ఎప్పుడని ఎవరూ ఆయన్ని అడగలేదు. ఆయన చెప్పలేదు.

ఈ సమ్మె గొడవలో నెల రోజులు వృధా అయ్యాయి. కోర్సులు పూర్తిచెయ్యటం కోసం ఉపాధ్యాయులు ఎక్స్‌ట్రా క్లాసులు తీసుకుంటున్నారు. విద్యార్థులకు ఊపిరి సలపటంలేదు. శేషాచలం లాబ్ అతని ఆబ్‌సెన్స్‌లో కూడా నిరాఘాటంగా సాగుతోంది. లాబ్‌లో ప్రమీల లేకపోవటం మూర్తికి మనసులో ముల్లు గుచ్చినట్లుండేది. లాబ్‌లో సందడంతా ఆమెతోనే వెళ్ళిపోయినట్లుంది.

పరీక్షలయిపోయాయి. పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ విద్యార్థులకు ఉపాధ్యాయులకు వేసవి శెలవులిచ్చేశారు. ఎక్కడివాళ్ళక్కడ వెళ్ళిపోయారు. ఇదే అదనుగా డైరెక్టరు ఎంక్వైరీ కమీషన్‌ని ఏర్పాటుచేశారు. ఎంక్వైరీ ఎలా, ఎప్పుడు, ఎక్కడ జరిగిందో ఎవరికీ తెలియదు. ఒకరోజు నోటీసు బోర్డులో నోట్ ఉంది. "ప్రొఫెసరు శేషాచలం కేసు ఎంక్వైరీ జరుగుతున్నది కాబట్టి ఆసక్తి కలవారు వారి స్వంత ఖర్చుతో వచ్చి తమకు తెల్సినదేదో కమీషన్ సభ్యులకి చెప్పాలి." ఈ నోటీసు చూసి రిసెర్చి విద్యార్థులు కొందరు "అన్యాయం" అనుకున్నారు. కాని ఏం చెయ్యగలరు ? శెలవులయ్యేసరికి శేషాచలం

గురు సాక్షాత్ పరబ్రహ్మః?

సస్పెన్షన్‌లో ఉన్న పీరియడ్‌కి జీతంతోసహా రీఇన్‌స్టేట్ చెయ్యబడ్డాడు. ఎవరూ వచ్చి ఎంక్వైరీ కమీషన్‌వారికి ఏం చెప్పని కారణంగా కేసు కొట్టివేయబడింది. క్రిందటేడు విద్యార్థుల్లో సగంమంది (యమ్. యస్ సి. ఫైనల్‌లో ఉన్నవాళ్ళు) సగంమందే మిగిలారు. మిగిలిన సగం కొత్తవాళ్ళు ఎప్పుడో నాలుగు నెలల క్రిందట జరిగిన సంఘటనతో వీళ్ళందర్నీ ఉత్తేజితుల్ని చేసి మళ్ళీ సమ్మె చేయటం అసాధ్యం చేసే ఆసక్తి ఎవరికీ లేదు. డైరెక్టరుని ఇదేమని అడిగే దమ్ములు ఎవరికీ లేకపోయాయి.

ఒకరోజు ప్రమీలకి శైలజ నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది. అందులోని వార్త ప్రమీలను అమితమైన ఆవేదనకు, ఆగ్రహానికి గురి చేసింది. మూర్తిని రెండు రోజుల క్రిందట ఎవరో గూండాలు కొట్టారట. తలకి, కాలుకి బాగా దెబ్బలు తగిలాయట. కాలు యంప్యుటేట్ చెయ్యబడిందట. తనకి వ్యతిరేకంగా బలమైన సాక్ష్యం ఇచ్చినందుకు శేషాచలమే కొట్టించాడని మూర్తి గట్టి నమ్మకం, ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో పుకారు.

ప్రమీల వెంటనే బయలుదేరింది. తల్లి తండ్రులతో హాస్టల్ రూమ్ ఖాళీ చేసేసి, సామాను తెస్తానని, కాషన్ డిపాజిట్ డబ్బు తీసుకొస్తానని చెప్పింది. ఇది ఎప్పటికైనా జరగవల్సిన పనే కనుక తండ్రిఅయిష్టంగానైనా ఒప్పుకున్నాడు.తనూప్రమీల వెంట వెళ్ళాలనుకున్నాడు కాని శెలవు దొరకలేదు.

సరాసరి డిస్పెన్సరీకి వెళ్ళింది ప్రమీల. మూర్తిని ఆ దయనీయమైన స్థితిలో చూడగానే మొట్టమొదటిసారిగా తను చేసిన పనికి పశ్చాత్తాప పడింది. అతని ప్రక్కన మూర్తి తల్లి కూర్చుని ఉంది. ప్రమీల ఎవరో తెలియగానే ఆవిడ ముఖం మాడిపోయింది. "ఇదంతా నువ్వు కట్టుకున్న పుణ్యమే కదా తల్లీ!" మూర్తికి ఆమెను గట్టిగా వారించే శక్తికూడా లేదు.

ప్రమీల రూమ్‌కి వెళ్ళిపోయి దీర్ఘాలోచనలో పడింది. సామాను సర్దుకునే ప్రయత్నం ఏం చెయ్యలేదు. మర్నాటి నుంచీ రోజూ మధ్యాహ్నం పూట ఒక అరగంట లాబ్‌కి వెళ్ళేది. శేషాచలం భోజనం తెమ్మని ఎవరికో ఒకరికి పురమాయించి ఆ అరగంట ఎవరితోనైనా హస్కువేయడానికి వెళ్తాడు. ఆ సమయంలో వెళ్ళేది ప్రమీల. భోజనం తెచ్చిన విద్యార్థి దాన్ని బల్లమీదుంచేసి ఇంకో ప్లేటుకప్పి వెళ్ళిపోతాడు. శేషాచలం భోజనానికి వచ్చేసమయానికి వెళ్ళిపోయేది. ఇలా మూడురోజులు. తర్వాత మూడు రోజులు రూమ్ నుంచి కదల్లేదు.

ఏడవరోజు ఆదివారం. శేషాచలం ఆదివారాలు కూడా లాబ్‌కి వెళ్తాడు. ఆ రోజు ప్రశాంతంగా ఉంటుందని లాబ్‌లో కూర్చుని రీప్రింట్లు, తన రిసెర్చికి సంబంధించినవి, చదువుకుంటుంటాడు. ప్రమీల ఆ సమయంలో లాబ్‌కెళ్ళి అతని ముందున్న కుర్చీలో కూర్చుంది. శేషాచలం ముందు ఆశ్చర్యపోయాడు. తర్వాత గర్వంగా నవ్వాడు.

ప్రమీల అతడ్ని పురుగుని చూసినట్టు చూసింది.

"ఎందుకొచ్చేవు ?" శేషాచలం చేతిలో పేపర్లు టేబిల్‌మీద పెట్టేస్తూ అడిగేడు.

"నీలో పిశాచ లక్షణాలు ఏమైనా కన్పిస్తున్నాయేమో చూద్దామని. కాని నువ్వే ఓ మనిషి పిశాచంలా కన్పిస్తున్నావు. నిన్ను చూస్తుంటే నీకు నేను విధించిన శిక్ష చాలదనిపిస్తోంది" ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. ప్రమీల కంటిన్యూ చేసింది.

"ఎన్నో ఆశలతో ఇక్కడికి వచ్చాను. సైన్సులో ఉన్న అవార్డులన్నీ పొందుదామనీ, నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత నవ్వాలనీ, ఇంకా ఏమిటేమిటో ! అన్నీ నీ మూలంగా మొగ్గలోనే మాడిపోయాయి నీ మూలంగా నా కుటుంబానికి దూరమయ్యాను అది చాలదన్నట్లు మూర్తి జీవితాన్ని నాశనం చేసేవు. నీవు చాలాకాలం బతికితే ఇంకా ఎందర్నిలా సర్వనాశనం చేస్తావో ? నీలాటి వాళ్ళకు సహజమైన చావు కూడా త్వరగా రాదు. పాపీ చిరాయువు కదా? అందుకని నేనేం చేశానో తెలుసా ?"

శేషాచలం ముఖంలో భయం చోటు చేసుకుంటోంది. అది చూసి ప్రమీలకి పరమానందంగా వుంది. రెండు నిమిషాలు వినోదంగా అతన్ని చూస్తూ కూర్చుని మళ్ళీ మొదలెట్టింది. "నిన్ను ఒక్కక్షణంలో చంపాలనుకున్నాను. అలా అయితే అదృష్టవంతుడివయిపోతావు. నీ చావు రోజురోజుకి దగ్గర కొస్తోందని నీకు తెలియాలి. అంతుబట్టని రోగాలతో కుళ్ళి కృశించి చావాలి. నిన్ను బాధించే ఒక్కోరోగమూ నీ ఒక్కోపాపాన్ని గుర్తుచెయ్యాలి. నాలుగురోజుల క్రిందట నీ కోసం ఎదురుచూస్తున్న నీ భోజనంలో దిట్టంగా "ఆర్సెనిక్" కాంపౌండు కలిపాను. అది స్లో పాయిజన్. అని నీకు తెలిసే వుంటుంది. ఈపాటికి బాగా జీర్ణమయి నీ అణువణువుకి సరఫరా చేయబడి వుంటుంది. ఇంకో సంవత్సరంలో నువ్వు గ్యారంటీగా చస్తావు. ఈలోపుగా వచ్చే రోగాల్ని నువ్వు ఎంత డబ్బు వెదజల్లినా, ఎంతమంది డాక్టర్ల దగ్గరకెళ్ళినా నయం చెయ్యలేరు. పోలీసు రిపోర్టిస్తానంటావా? మహ చక్కగా ఇవ్వు. దీనికి సాక్ష్యం లాబ్‌లో వున్న బల్లలు, సీసాలు, గాజుసామాగ్రి. అసలు ఆ కేసు మొదలయ్యేసరికి నువ్వుండవు."

ప్రమీల అతడిని చూస్తూ క్రూరంగా బిగ్గరగా నవ్వింది. అతని ముఖం భయంతో నల్లబడింది. అప్పుడే తన శరీరమంతా విషజ్వాలలు రేగుతున్నట్లనిపించి గజగజలాడిపోసాగాడు. ప్రమీల మరోసారి నవ్వి రూమ్‌కి వెళ్ళిపోయింది మంచంమీదపడి ఎంతోసేపు ఏడ్చింది.

శైలజకి ఎలా ఓదార్చాలోకూడా తెలియలేదు. చివరికి చిన్న సూట్‌కేసులో కొన్ని చీరెలు సర్దుకుని శైలజకి వీడ్కోలు వాక్యాలు చెప్పింది.

"మిగిలిన సామానంతా ఎప్పుడు తీసుకెళ్తావు ?" విస్తుపోతూ అడిగింది శైలజ.

"అదంతా ఎవరికైనా ఇచ్చెయ్యి శైలూ ! నేను ఎక్కడికి వెళ్తున్నానో నాకే తెలియదు. ఇంటికి మాత్రం కాదు. అక్కడ బ్రతకలేకపోతున్నానే ! బహుశ ఏదైనా మారుమూల పల్లెకు పోయి ఏ ఆధారం దొరక్కపోతే కూలి చేసుకు బతుకుతాను. నేను చదువుకున్నాననే సంగతి మరిచిపోతున్నాను"

తెలియని గమ్యం వెతుక్కుంటూ అనాథలా వెళ్ళిపోతున్న ఆ అభాగినిని చూస్తుంటే శైలజ కళ్ళవెంట నీళ్ళు జల జల రాలిపోతున్నాయి. ★